

Gdańsk, dnia 10.07.2019r.

Sygn.akt D 42/19

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący: Anna Żółtańska-Figiel
Członkowie: Joanna Andryskowska
Marcin Łopaciński

Protokolant: Dominika Wesółowska

Po przeprowadzeniu w dniu 10 lipca 2019r., w Gdańsku rozprawy w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE] wpisanego na listę radców prawnych pod nr [REDAKTOWANE]

obwinionego o to, że:

w dniu 7 maja 2018r., w [REDAKTOWANE] kierując samochodem osobowym był w stanie nietrzeźwości (stężenie 0,50 i 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przez co dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego art. 3 ust.1, art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 oraz art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, uchybiając godności zawodu radcy prawnego i łamiąc rotę ślubowania radcy prawnego,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny

1. Uznaje obwinionego za winnego zarzucanego mu wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego czynu, popełnionego w sposób tam opisany, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku art. 3 ust 1, art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., polegającego na postępowaniu sprzecznym z prawem, zasadami etyki i godnością zawodu radcy prawnego

i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 4 ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 6 (sześciu) miesięcy oraz dodatkowo, na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych orzeka zakaz wykonywania patronatu na czas 5 (pięciu) lat.

2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądza od obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku kwotę 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu zryczałtowanych kosztów postępowania.

Przewodniczący:

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Marcin Łopaciński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

Zawiadomieniem złożonym pismem z dnia 11 lipca 2018 r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku Ministerstwo Sprawiedliwości poinformowało o wszczęciu przez Prokuraturę Rejonową w [REDAKTOWANO] postępowania przygotowawczego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] podejrzanemu o czyn z art. 178a § 1 kodeksu karnego (*k. 1*). Na skutek tego zawiadomienia, Rzecznik Dyscyplinarny, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, w ramach których otrzymał kopię aktu oskarżenia z dnia 28.06.2018r. sporządzonego przeciw [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] (*k. 7*), postanowieniem z dnia 24.08.2018r. wszczął dochodzenie w sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (*k.10*). W toku dochodzenia Rzecznik uzyskał odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] z dnia 14.01.2019r. sygn. akt [REDAKTOWANO] skazującego oskarżonego [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] za przestępstwo z art. 178a § 1 kk (*k.36*).

Postanowieniem z dnia 19.03.2019r. Rzecznik Dyscyplinarny postanowił przedstawić radcy prawnemu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (*k. 40*) a następnie dnia 23 lutego 2017 r. złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciw radcy prawnemu [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO], obwinionemu o to, że w dniu 7 maja 2018r., w [REDAKTOWANO] kierując samochodem osobowym był w stanie nietrzeźwości (stężenie 0,50 i 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przez co dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego art. 3 ust.1, art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 oraz art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, uchybiając godności zawodu radcy prawnego i łamiąc rotę ślubowania radcy prawnego (*k. 60-63*).

Przed rozprawą, obwiniony złożył wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodów z: 1) dokumentacji dotyczącej zmagania się przez niego z problemem uzależnienia i podjętych kroków, 2) zeznań świadka [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] na okoliczność zdarzeń poprzedzających bezpośrednio inkryminowany czyn, tj. wykonywania przez niego prac remontowych w mieszkaniu w Giżycku, obejmujących cyklizowanie i lakierowanie parkietu, wiążących się z przebywaniem w warunkach zapylenia oraz następnie oparów lakieru do podłóg, co mogło mieć wpływ na spowolnienie uwalniania alkoholu z organizmu oraz

wywołać błędne przeświadczenie co do jego stanu, 3) z dokumentów świadczących o wypożyczeniu profesjonalnej cykliniarki w odnośnym czasie, (k. 77-78). Wskazał przy tym, że wniosek wskazany w pkt. 2 i 3 zamierzał zrealizować podczas procesu karnego, której to możliwości został pozbawiony z przyczyn nie leżących po jego stronie. Wniosek ten miał na celu nie uwolnienie go z odpowiedzialności karnej lecz wykazanie okoliczności łagodzących co do świadomości znamion czynu.

Po przeprowadzeniu przewodu sądowego, Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o uznanie obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wymierzenie kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 9 miesięcy oraz zakazu wykonywania patronatu na okres lat 3. Obwiniony poddał się pod rozstrzygnięcie zgodne z poczuciem sprawiedliwości Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, ustalił, co następuje.

W dniu 7 maja 2018r., w [REDAKTOWANO] na ul. [REDAKTOWANO], na drodze krajowej [REDAKTOWANO] obwiniony radca prawny [REDAKTOWANO] kierował samochodem osobowym marki [REDAKTOWANO], o nr rej. [REDAKTOWANO] w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,50 i 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Za czyn ten, zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 178a § 1 kk, został on oskarżony aktem oskarżenia z dnia 28.06.2018r. sporządzonym przez Komendę Powiatową Policji w [REDAKTOWANO], zatwierdzonym przez Asesora Prokuratury Rejonowej w [REDAKTOWANO]. W następstwie tego, został uznany winnym i skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] z dnia 14.01.2019r. sygn. akt [REDAKTOWANO] na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, których jedna stawka równa się kwocie 20 zł. Sąd orzekł także wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5.000, 00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

Dowód: ww.: akt oskarżenia - k. 7; wyrok - k. 36; wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie w dniu 10.07.2019r.- k.80.

Obwiniony, za pośrednictwem swojego obrońcy, złożył do Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO], datowany dniem 14.03.2019r., wniosek o wznowienie postępowania zakończonego ww. wyrokiem, o którym dowiedział się dopiero w dniu 18.02.019r. odbierając wezwanie Sądu do zapłaty świadczenia zasądzonego wyrokiem. Wniosek był motywowany

pozbawieniem oskarżonego prawa do obrony na skutek braku prawidłowego doręczenia przez Poczta Polską zawiadomienia o terminie rozprawy, na której zapadł wyrok.

Dowód: ww. wniosek - k. 46-47.

Postanowieniem z dnia 26.04.2019r. Sąd Okręgowy w [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] Odwoławczy, sygn. akt [REDAKTOWANO] oddalił wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] z dnia 14.01.2019r. sygn. akt [REDAKTOWANO]. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawca nie wykazał w należy sposób okoliczności na którą się powołuje, albowiem z akt sprawy - koperty wynika, że zawiadomienie zostało skutecznie doręczone w trybie doręczenia zastępczego. Poczta Polska, rozpoznając skargę [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] dotyczącą doręczenia, nie potwierdziła zarzucanych jej nieprawidłowości w awizowaniu przesyłki poleconej pochodzącej z Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANO], a z treści wniosku o wznowienie postępowania wynika, że skazany otrzymywał i odbierał znaczną ilość korespondencji pocztowej związanej z jego aktywnością zawodową także w okresie, kiedy miała być mu doręczona korespondencja z Sądu w przedmiotowej sprawie. W związku z czym, nie sposób przyjąć, aby ta korespondencja nie dotarła do skazanego. Sąd wskazał, że żadnych wątpliwości nie budzi w orzecznictwie (przywołanym w uzasadnieniu postanowienia), że zakwestionowanie doręczenia przesyłki, która spełnia wymagania formalne (złożenia, zawiadomienia i zwrotu) nie może opierać się na samym twierdzeniu strony (pełnomocnika), że „awiza” w ogóle nie pozostawiono w skrzynce, lecz wymaga udowodnienia, a co najmniej uprawdopodobnienia.

Dowód: ww. :postanowienie - k. 56-58 i pismo do Poczty Polskiej z 12.03.2019 r. - k. 44.

Orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 24.10.2015r. sygn. akt D [REDAKTOWANO], zmienionym orzeczeniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 12.01.2016r. sygn. akt [REDAKTOWANO], obwiniony radca prawny [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] został ukarany karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego na czas 3 miesięcy, obok której orzeczono zakaz wykonywania patronatu na czas lat. 3, za przewinienie dyscyplinarne - uchybienie obowiązkowi dbania o godność zawodu radcy prawnego, określone w art. 64 ust. 1 w związku z art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, oraz w związku z art. 6 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegające na tym, że w dniu 12 maja 2012r., w [REDAKTOWANO] na ul. [REDAKTOWANO] prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie o godzinie 9:21 - 0,21 mg/l; II badanie o godzinie 9:36 - 0,27 mg/l; III badanie o godzinie 9:37 - 0,24 mg/l

alkoholu w wydychanym powietrzu i wyrokiem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] z dnia 19.02.2013r. został skazany sygn. akt [REDAKTOWANE] za występki z art. 178a § 1 kk.

Dowód: wymienione orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 12.01.2016r.-k. 82-83).

Obwiniony, przyznał się, co do zasady, że w dniu 07.05.2018 r. w [REDAKTOWANE], prowadząc samochód znajdował się pod wpływem alkoholu. Oświadczył, że żałuje tego, co się stało i że jest mu wstyd. Wyjaśnił, że czyn był wynikiem jego niefrasobliwości, związanej z faktem uprzedniego lakierowania podłóg w mieszkaniu, w którym nocował po spożyciu alkoholu, co mogło wpłynąć na jego przekonanie, co do powodu zmęczenia następnego dnia – czyli na stan jego świadomości, co do znajdowania się pod wpływem alkoholu w momencie zatrzymania pojazdu przez policję. Wyjaśnił też, że prowadzi terapię z powodu uzależnienia od alkoholu prowadzoną przez psychiatrę, ta terapia jest w toku i będzie trwała jeszcze przez kilkanaście miesięcy.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego złożone na rozprawie w dniu 10.07.2019r.-k.80-80v.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a przede wszystkim ww. dokumentów w postaci: aktu oskarżenia z dnia 28.06.2018r., prawomocnego wyroku skazującego Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] z dnia 14.01.2019r. sygn. akt [REDAKTOWANE], postanowienia z dnia 26.04.2019r. Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] Odwoławczy, sygn. akt [REDAKTOWANE], orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 12.01.2016r. sygn. akt [REDAKTOWANE] oraz wyjaśnień obwinionego.

Dowody z ww. dokumentów, nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich rzetelności a ich wiarygodności nie kwestionowały także strony postępowania, w szczególności zaś nie kwestionował sam obwiniony, który co do zasady przyznał się, że w dniu 07.05.2018 r. w Wilkasach, prowadząc samochód znajdował się pod wpływem alkoholu.

Nie budzi zatem wątpliwości i nie jest przedmiotem sporu to, że obwiniony prowadząc samochód, znajdował się pod wpływem alkoholu oraz, że obwiniony został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] z dnia 14.01.2019r. sygn. akt [REDAKTOWANE] za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czyli za ten czyn, który w swym

opisie odpowiada opisowi zachowań uznanych za przewinienie dyscyplinarne zarzucane obwinionemu przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

Sąd dyscyplinarny jest związany wyrokiem skazującym, co do popełnienia przestępstwa (jego ustawowych znamion) i nie może w tym zakresie czynić własnych ustaleń i ocen. Obwiniony nie może w postępowaniu dyscyplinarnym kwestionować faktu popełnienia przestępstwa. Przestępstwo stypizowane w art. 178a § 1 kk, za które obwiniony został prawomocnie skazany, jest przestępstwem umyślnym (art. 8 kk). Tymczasem, w toku postępowania dyscyplinarnego, obwiniony radca prawny ██████████, zmierzał poprzez złożone wnioski dowodowe, do wykazania nieprawidłowości w prawomocnie zakończonym postępowaniu karnym, w tym do zakwestionowania znamienia podmiotowego popełnionego czynu w postaci umyślności (powołując się na swój brak świadomości, co do stanu nietrzeźwości w czasie popełnienia czynu). Stąd, wnioski te, nie kwestionujące samego stanu nietrzeźwości obwinionego, a jedynie stan jego świadomości, co do tego stanu, w istocie rzeczy zmierzały do niedopuszczalnego podważania prawidłowości prawomocnego orzeczenia sądu karnego - i jako takie, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego,

nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Podobnie, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia dyscyplinarnego pozostaje także kwestionowanie przez obwinionego prawidłowości postanowienia Sądu Okręgowego w ██████████, oddalającego wniosek obwinionego o wznowienie postępowania karnego, zakończonego prawomocnym wyrokiem skazującym. Także i deklarowany przez obwinionego zamiar złożenia do Rzecznika Praw Obywatelskich wniosku o wywiedzenie na jego korzyść kasacji od prawomocnego wyroku skazującego i związana z tym hipotetyczna możliwość pozytywnego rozpoznania tego potencjalnego wniosku, nie może ważyć na rozstrzygnięciu dyscyplinarnym.

Stosownie do przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.2115), zwaną dalej „ustawą o radcach prawnych”, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zwodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Kodeks Etyki Radcy Prawnego przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., zwany dalej „Kodeksem etyki” nakłada na radcę prawnego m.in. powinność dbałości o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym (art.11 ust. 1 Kodeksu etyki), stanowiąc, że naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w

szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego (art. 11 ust. 2 Kodeksu etyki). Zgodnie z art. 3 Kodeksu etyki, naruszenie jego postanowień stanowi podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej. Powinność godnego postępowania, zgodnego z zasadami etyki objęta jest nadto rotą ślubowania składanego przez radcę prawnego, określona w art. 27 ustawy o radcach prawnych.

W ocenie Sądu, w kontekście ustalonego wyżej stanu faktycznego i przepisów regulujących odpowiedzialność dyscyplinarną radców prawnych, wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, o ukaranie obwinionego, co do zasady, zasługuje na uwzględnienie.

Przewinienie dyscyplinarne, którego dopuścił się obwiniony, jest poważne, bowiem stanowi kwalifikowaną formę postępowania sprzecznego z prawem, ponieważ popełnił on umyślne przestępstwo, naruszając tym godność zawodu radcy prawnego w sposób rażący. Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego, które to zaufanie nadużył obwiniony działaniem nie tylko, nieetycznym z punktu widzenia zasad deontologicznych tego zawodu, ale również działaniem zabronionym przez kodeks karny. W postępowaniu karnym stwierdzono prawomocnym wyrokiem, że obwiniony prowadząc w ruchu lądowym samochód w stanie nietrzeźwości, dopuścił się umyślnego przestępstwa z art. art. 178a § 1 kk, co uprawnia zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, do stwierdzenia, że dopuścił się on, zawinionego, umyślnego (świadomego) i rażącego lekceważenia norm prawnych, mających swoje konotacje etyczne, związane z tym zawodem. Stanowisko takie odpowiada, poglądom wyrażanym w orzecznictwie, na tle analogicznych czynów, jak zarzucany obwinionemu (*np. w wyroku SN z dnia 5.06.2014r. sygn. akt SNO 24/14 czy w wyroku WSA w Warszawie z dnia 29.05.2015r. sygn. akt VI SA/Wa 3753/14*).

Obwiniony jest osobą dorosłą, w związku z czym, powinien sobie zdawać sprawę z konsekwencji używania alkoholu i jego wpływu na organizm. Mając świadomość spożycia alkoholu w przeddzień zamierzonego prowadzenia samochodu, dodatkowo, jako profesjonalny prawnik, winien upewnić się, czy stan, w którym się znajduje, umożliwi mu podjęcie się tej czynności zgodnie z prawem (tym bardziej, że był już karany zarówno karnie i dyscyplinarnie za analogiczny czyn).

Wymierzając Obwinionemu karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas 6 miesięcy oraz orzekając dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 5 lat ,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie, przede wszystkim rodzaj i wskazany wyżej ciężar gatunkowy przewinienia dyscyplinarnego oraz związany z tym, wysoki stopień jego szkodliwości społecznej. Zachowanie obwinionego negatywnie wpływa na postrzeganie osób wykonywujących zawód radcy prawnego, godzi w dobre imię ogółu radców prawnych i narusza standardy składające się na budowanie pozytywnego, społecznego odbioru prawniczych zawodów zaufania publicznego. Okoliczności te (wskazane skutki dla postrzegania zawodu radcy prawnego), winny w ocenie Sądu górować nad okolicznościami o charakterze podmiotowym, dotyczącymi obwinionego. Sąd uwzględnił na niekorzyść obwinionego także fakt jego uprzedniej karalności dyscyplinarnej, za analogiczne przewinienie, zaś na jego korzyść: przyznanie się do winy, wyrażoną skruchę oraz podjętą terapię związaną z uzależnieniem od alkoholu.

W uznaniu Sądu Dyscyplinarnego, wymierzona karą, jest adekwatna do ww. okoliczności, w tym do wagi popełnionego przewinienia i stopnia winy obwinionego, oraz jest wystarczająca dla osiągnięcia związanych z nią, celów prewencyjnych i wychowawczych.

Ze względu na powyższe, należało orzec, jak w sentencji.

Konsekwencją orzeczenia o ukaraniu obwinionego, jest orzeczenie o kosztach postępowania oparte o art. 70⁶ 2 ustawy o radcach prawnych i § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, którymi, mając na uwadze poniesione w postępowaniu wydatki, obciążono obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku.

Przewodniczący:

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Marcin Łopaciński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Pouczenie: zgodnie z art. 70⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, od niniejszego orzeczenia odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie) przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.